

Pál Marianna

Örökkön

*Be vagyok rakva,
lezárva jól a dunsztos
üvegbe. Télre.*

Augusztus

*flitterek tánca
az éji tavon az ég
sír örömében*

Ma még

*mi marad belőlünk holnapra kedvesem
ma még szemünk hűsölni rebben a tóra
lábunk előtt nefelejcssek hallgatóznak
szavak parazsán lépkedünk tétován*

Görbült tér

*A meg nem valósult vágyak
és el nem ért dolgok
katakombája.
Kívülről kicsi, belül hatalmas.
Nem szabad nyitogatni.
Ennyi a titkom.*

Irtás

*Néha vannak szavak, néha nincsenek.
Magasodik, ágaskodik a bozót.
A szavak fűrésze felzúg,
nekieresztem,
na, lássuk, mit kell kívágni.
Belecsap. Szeli. Vágja az utat.
Mindegy, mi lesz.
Kopár, szomorú irtás.
Előbb-utóbb otthonossá válik.
Néhány hajtás mindig megmarad.*